

La tribuna

L'Informe econòmic de la Cambra de Comerç

Com es poden oferir bon serveis si els sous no permeten als treballadors cobrir les necessitats bàsiques?

SÍLVIA

Bonet

El passat dijous es va presentar l'Informe econòmic que anualment realitza la Cambra de Comerç d'Andorra.

Sempre és un informe esperat i degudament comentat per tothom. Amb diferents visions, segons l'òptica des de la qual es miri.

Els que em coneixen saben que no m'agrada situar-me en l'alarmisme ni en el catastrofisme, però sí que penso que hi ha certs aspectes que cal tenir en consideració.

Tot i que amb les dades que van presentar sembla que hi ha hagut una certa millora en l'economia durant el 2015 –i ho puc compartir–, algunes de les dades encara demostren la fragilitat de la situació en la que ens trobem, segurament per tots els esdeveniments que hem patit durant l'últim any.

Si ens situem a l'any 2011, encara hi estem lluny. Per exemple al 2011 el nombre de llocs de treball era de 44.405 i al 2015 han estat de 43.268; el nombre d'assalariats al 2011 eren de 37.301 i al 2015 han estat de 35.928, i el salari mitjà al 2011 se situava en 2.017,64 euros i al 2015 en 1.992 euros. A més, les importacions en general disminueixen un 0,6% durant l'any passat.

Amb aquestes dades, tot i que accepto que existeix aquesta moderada millora, el que cal saber és quin impacte té sobre la ciutadania aquesta millora.

La passada setmana llegia en un article un aspecte que ja he dit en altres articles d'opinió, i és que apareix de forma ja permanent la pobresa dintre del món laboral.

Representa que persones que treballen no poden veure cobertes les seves necessitats bàsiques a través del sou que cobren, i aquest és un fet que cada vegada s'imposa per quedar-s'hi de forma permanent.

El columnista se centra en la pèrdua de competitivitat degut als

MARICEL BLANCH

baixos salaris, i com afectava de forma irremeiable a l'economia la manca de capacitat de consum dels propis ciutadans.

Durant aquest estiu hem pogut veure més turistes, fet que ha generat segurament més activitat econòmica, però la recurrència sobre la existència de manca de qualitat en els serveis –347 reclamacions durant el primer semestre del 2015– afecta de forma directa a aconseguir fidelitzar de nou als turistes, que actualment disposen d'una oferta molt àmplia i

Algunes dades demostren la fragilitat de la situació en la que ens trobem, segurament per tots els esdeveniments que hem patit

competitiva en altres indrets.

Però, com es poden oferir bon serveis si els sous que cobren els treballadors no els permet cobrir les seves necessitats bàsiques?

Quina motivació laboral poden tenir si la rotació és molt freqüent? I

com han de ser *feliços* si la conciliació de la vida familiar i laboral en molts casos és inexistent?

Fa poc llegia un article que deia: «En augment les empreses que mesuren la felicitat dels seus treballadors», a on destacava que «el treba-

llador optimista, creatiu, flexible i empàtic és més productiu, segons investigadors i experts en treball saludable».

Bé, suposo que no tot es redueix al sou, però podria ser un bon començament que els sectors que comencen a tenir certa millora en els seus resultats intentin millorar la situació laboral dels seus treballadors, i de ben segur que els millorarà la productivitat. ≡

Consellera general SDP

Grup mixt